

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica post Ascensionem. Textus eua[n]ge. Joa[n]. cap. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

em filij huius cum patre gloriam deitatis: et beatus
dicitur: et omnem potestatem inmutabiliter. Et hoc de
extra appropate dicitur de filio sic et deus: et
tribus personis modis sit quod tribus consubstantialis. tunc scilicet
dere ad dexteram non convenit patri: cum non
sit ab alio: sed veniat filio: et spiritus sancto: hoc
filio appropate sic et equitatis. Convenit et
ista sessio christo in quantum homo. Nam cum hoc ad:
dicat distinctio et convenit. est enim per
positio transitoria et importans accessum: si
distinctio sit in personis et convenit in
in natura. sic convenit ei in quantum deus. et in
ratione equitatis sedere ad dexteram vel tri-
bus dicitur modis sumptis: hoc in quantum dicitur
re additione nature. Si autem e converso di-
stinctio sit in natura: convenit in perso-
na. ita quod hoc ad: dicat accessum in gratiam
unionis. et hoc in quantum dicitur: dicente supposito.
sic eodem modo convenit ei in rationem equi-
tatis: cum sit filius dei. Si autem iste acces-
sus sit in gratiam habituale hoc in quantum:
repleat naturam: sic convenit ei non solum ratio-
nem equitatis: sed eminentie super omnem crea-
turam. Unde patrum est filio: ita quod nulli crea-
ture convenit sedere ad dexteram patris in
equitate vel preminentiam. Dicitur tamen omnes be-
ati esse in dextera: sed non sedere. quia non habent
britudinem cum quodam diastina potestate: et quod sit per
patrem et naturam. Beatus autem per hoc: ut idem dicitur in
ter. vi. xxij. de assistere vel stare a dextera
non autem sedere. quia gloria filij ad eam derivat
sed non plenarie. Nos vero in celestibus sede-
mus quod sit stabiliter in gloria: sed non in dextera
Hec omnia ex sermo Theodoro. (Illi autem perfecti)
post receptio spiritus sancti que est precepto in
hierusalem expectaverunt (predicaverunt vobis quod)
Sed per hoc: ut dicitur Augustinus ad hebraeos. si gerens
in quibus modis predicatio cepit: et in quibus non dicitur
cepit impleri. Et solute ipse Augustinus ibidem.
quia sic illud. vobiscum sum versus ad consuetudinem. se-
non de solis discipulis: sed de tota ecclesia in-
telligitur. ita et hoc. Possit autem et aliter dici
quibus redeat in idem. Dicit enim sermo Theodoro.
i. q. cvj. et Rom. x. quod predicatio evangelij
christi dupliciter intelligitur. Uno modo quantum ad
divulgationem nominis christi. et sic in christo
etiam tempore apostolorum plena est: et post eius con-
pletionem destructa est hierusalem. Alio modo
quantum ad plenam effectum et ecclesie fundationem
Et sic in Augustinus vbi supra. non est completa: sed

cum fuerit completa/veniet mundi desola-
tio (deus cooperante) sic principalis mo-
tor instrumentis cooperat (et firmat) euange-
licum (confirmat) per miracula: cum ad hoc ratio
non sufficiat (sequenti signis) de quibus
dicitur est in hoc euangelio.

**Quinta post Ascensionem.
Textus euange. Joa. cap. xv.**

Quoniam venerit paracletus
que ego mittam vobis a
patre spiritum veritatis:
qui a patre procedit: ille tes-
timonium perhibebit de me. Et
vos testimonium perhibebitis: quia
ab initio mecum estis. Hec locu-
tus sum vobis ut non scandalizet
semel. Absque synagogis faciet
vos. Sed venit hora ut omnis qui
interficet vos: abiret obsequium
um se prestare deo. Et hec faci-
ent vobis: quia non novenerunt pa-
trem neque me. Sed hec locu-
tus sum vobis: ut cum venerit ho-
ra: eorum reminiscamini quia ego
dixi vobis.

Quoniam venerit para-
cletus etc. Joa. xv. In presenti
euangelio christus intendit discipu-
los tristes de suo discessu ad
versus futuras tribulationes animare
Et in eo rangunt tria puncta. Primum enim
punctum est et permittit affuturum consolato-
rem. Secundo etiam affuturas esse tribula-
tiones. Tertio redditur tribulationum cau-
sam. Quantum ad primum sciendum est quod
christus ante apostolis dixerat in: eos in certis
sabiles esse: eo quod ipse personaliter venerat:
et erat eis locutus et opera insolita fecerat:
et tamen non erant conversi. Christus vero. Possent
autem discipuli dicere. Si verba a te audierunt
nullus alius fecit: et tamen non profuerunt: sed
oderunt: et patrem tuum et te cum eo: cuius
gratia nos mittis: qualiter digni fide erit

Dñica post Ascensionē.

mus: Ne igitur hoc cogitates turbet: cō-
solationē eis inducit. Hec ille. **Dicitur**
(**Quia** venerit pater) .i. solator. **Est**
em amor dei et ad hominem venit p. grām
et dei amorē: itō facit despiciere frenā/er
amare celestia. et p̄ter non sentit tribu-
lario p̄o frenis: sed gaudiū de celestib.
Un sequit magna consolatio (quē ego
mittā vobis a p̄e) **Ad** intellectu autē
istoz sciendū est ex doctrina scri **Tho.**
i. p. q. xliij. q. diuis p̄ontis vult m̄s
sio: qz de rōne missionis nō s̄t nisi duo.
scz habitudo ad mittentē q̄ in diuis est
p̄ originē. et habitudo ad finitū missio-
nis: in q̄ oget missum esse nouit/ v̄l no-
uo modo. **Aliq̄** autē diuine p̄sonē: vt fili-
lius et sp̄s sc̄tus sunt ab alio: et nouiter
possunt esse in creatura p̄ nouū effectū:
tō mitti possunt. **Non** autē p̄: qz non est
ab alio. dat tñ se pat̄ creature: nō s̄m q̄
dare imp̄tat autoritatē dātis sup̄ datū
sed s̄m q̄ importat liberā coicitationē ad
fruentū. **Utrūq̄** autē tam missio q̄ da-
tio est p̄ grām gratū facientē. qz nullus
alius effect⁹ p̄t hōz esse rō. **Sic** autē fili-
lius visibilis in carne missus est: ita que-
rit et inuisibilis mitti: qz vult et eē ab
alio: et nouo mō esse in creatura p̄ grām
Per grām em̄ tota trinitas inhabitat
nos. **Et** ista missio filij attendit s̄m do-
na q̄ ad intellectu p̄tinent: q̄ filio attri-
buunt s̄m p̄p̄tā rōez. pura sapie aut sc̄e-
tie: licz attribuunt sp̄i sc̄o in q̄rū sunt
dona: qz ip̄e est p̄mū donū. **Ad** tñ p̄ oia
talia mittit filius: sed solū p̄ illa q̄ ita p̄fi-
ciūt intellectu vt hō prumpat in amorē
qz filius est p̄bū spirās amorē. **Ideo** nun-
q̄ est missio filij sine missione sp̄s sc̄i/ et
reuerſo. **Et** nota qz missio filij et filij
ad grām q̄rū facientē nō distinguūt: s̄
q̄rū ad originē et q̄rū ad effect⁹ gr̄e.
Licet autē solū duo mittant: tñ om̄s mit-
tunt. **Un** pat̄ mittit filiū q̄ ad duo q̄ s̄t
de rōne missionis. et filius filij et pat̄ sp̄m
sc̄m. **Sed** filius mittit filiū: et filius seip̄m:
et sp̄s sc̄tus seip̄m solū q̄ ad sc̄m. tñ. i.
effectū gr̄e nō q̄ ad originē. **Ideo** dicit filius
venire: et tamē dicit filius eū se missuz
Hec oia habent a sc̄o **Tho.** vbi sup̄. et
i. dist. xv. et xvj. (sp̄m p̄tatis) .i. sp̄m fi-

lij q̄ est p̄tatis. **Vel** sp̄m docentē oēm p̄-
tatem (q̄ a p̄e p̄cedit) **Et** hoc autē qd
filio: arguūt greci qz a filio non p̄cedat.
Sed hoc est p̄denatū p̄ eccliam. vt p̄z
ex simbolo: in q̄ dicit. **Qui** ex p̄e filioqz
p̄cedit. **Et** hui⁹ rō est. qz sp̄s sc̄tus reali-
ter distinguūt a filio s̄m fidē catholicā:
et nō per materiā. s̄ per formā oppositā
forme. **Forme** em̄ nō oppositē: vt albi⁹
et dulce/ nō distinguūt suppositā. **Non**
autē p̄t ibi esse oppositio nisi relatiua:
neqz realis relatio nisi originis q̄ vnus
est ab alio. **Per** h̄ ergo distinguūt: quia
vnus eoz est ab alio. **Contra** istos etiaz
grecos s̄t eoz doctores. vt Athanasius
in simbolo. et **Didim⁹** in li. de sp̄s sc̄o.
et **Chry.** **Si** autē rō grecoz valeret: eodē
modo sequit qz pat̄ nō mittat sp̄m sc̄m.
qz h̄c dicit filius: quē ego mittā. et nō dicit
quē ego et p̄ mittent⁹. (ille testimoniu
phibebit de me) **Et** h̄ dupl̄. **Uno** mō
docedo vos: et dando loquēdi fiduciā et
efficaciā. **Alio** modo inspirādo et emol-
liendo audientiu corda. (**Et** vos testi-
moniu phibebit) tanq̄ eius instrumē-
ta (qz ab initio) ex q̄ cept̄ p̄dicare et do-
cere (mecū estis) et p̄ter estis idonei
testes: quia de visu testimoniu poterit
reddere. **Est** autē in hac parte morale
documentū qz q̄ vult viuere solator s̄
et in futuro: qz in se sp̄m sc̄m posside-
re. **Un** ait **Didim⁹**. **Sp̄m** sc̄m venien-
tem dñs solatorē dicit: ab opatione et
nomē imponēs: qz nō solū q̄s se dignos
reperit ab oī turbatōe reddit alienos:
verū incredibile quoddā gaudiū eis tri-
buit. **Sempiterna** q̄ppe leticia in eozū
corde versat quoz sp̄s habitator est.
Hec ille. **Quantū** ad sc̄m tangit
ch̄s affuturas discipulis in q̄z p̄secuti-
ones: cum dicit. (**Hec** locutus sum vob̄
bis) de odio mei: quod est exemplū: et
de aduentu spiritus sancti: quod est fir-
mamentū ante qz euentant vobis p̄secu-
tiones (vt) cōs̄rati per expectationē
sp̄s sc̄i (nō sc̄adaltz em̄ini) .i. nō ruat
negādo me: vel p̄dēdo fidē meā. **Scan-**
dalon em̄ grece: latine dicit impactio/ vel
ruina. **Unde** scandalum est et ip̄e casus

res ad quā dōs ipingēs cadit. S; 3. si
 chūs ista dicebat vt nō scādalizaret: z
 tñ oēs fuerit illa nocte scādalizari. videt
 qd chūs volūtas iplera non fuerit. Ad h
 dico qd nō magis h incōuenit/ qd iudei
 nō fuerint chūs pdicante cōuersi: ad dōs
 cōuertēdos pdicabat. Ista em chūs vo/
 lunras nō erat bñplaciti/ s; signi: qd non
 sp̄ implet. De h vide s. Tho. j. di. xlvij
 z. j. q. xix. z. ij. 3. c. xxi. (Absq; syna/
 gis faciet vos). i. excoicabūt extra syna/
 gogas fm Chy. S; qd mala erat apo/
 stolis excoicari a iudeis. Ad h dr Au/
 gu. qd in h ipō fecat quoddā triste aplis:
 scz qd iudei nō suscipiēnt chīm aut fidez
 chīl. Quis etiā dicit possit qd graue erat
 aplis de synagoga expelli qn̄ adhuc nō
 erant ecclie. Et supple nō solū vos ex/
 coicabūt (sed venit hora). i. i. p̄tmo est
 (vt oīs qd inficit vos arbitret obsequi/
 um). i. rem gratā (se p̄tare). i. exhibe/
 re (deo) Et qd p̄z qd de iudeis loq̄t: vt
 dr Augu. qd nō dr dñs: s; deo. S; 3. qd
 uideoz p̄ncipes ex inuidia z non ex ig/
 rantia tradiderūt dñm: quē nouerāt cē
 herede dei z chīm eius. vt ex dicit p̄z.
 Nō h̄ credebāt se bñ facere/ ap̄los eius
 insequēdo. Ad h p̄r dupl̄ dicit. Vno
 mō qd apli hēbant fere totū iudaicū po/
 pulū sibi fr̄. autē z mortale hostem. Et
 p̄lares qdē s; grātia inseq̄bant ap̄los
 credētes qd oēs qd ad chīm p̄uerterent re/
 linq̄rent deū isrl̄. paucissimi autē istā p̄/
 securōez sciebāt esse iniustā. Un̄ z pau/
 lus doct̄ in lege ignozāter seusebat in
 chītanos. vt ip̄e de se testat. j. Timo. j.
 Est h̄ mod̄ loquēdi vt dicat oēs: cū pau/
 ci delint. sic z p̄ncipes dicebāt qd totus
 mūdus post illū abūt. Joā. xij. z Apl̄s
 ad Pbil. ij. Dēs inq̄t qd sua i q̄rūt: non
 qd teū chīl. Alio mō vt dicat dñs loqui
 nō de p̄ncipib; mādātib; ap̄los flagella
 ri vel occidi: sed de mis̄ris h̄ ereq̄ntib;.
 Et redit in idē. Est autē in hac pte mo/
 rale documentū: qd plari faciētes inias
 excoicatiōis iniustas ex furore. qd odio
 mouent: vel ex causa sunt iudeis simi/
 les: qui ex odio excoicabant/ credentes
 in chīm. Quantū ad tertiu assignat
 causa tribulationū futuraz ap̄lis: et in

hoc ipō habet alligatōis solatiōis cau/
 sam. Dicit ergo (Et hec faciet vobis:
 qd non nouerūt p̄zem neq; me) Chy. f.
 Quasi dicat. Sufficit vobis in cōsola/
 tiōe p̄pter me z p̄iez hec pari. Hec ille.
 Sed quō dicit qd nō nouerūt p̄zem: cuz
 notus esset in iudea dōs: Ad hoc dico qd
 nouerāt illū in generali. In q̄tum deus
 erat: sed non inq̄tū erat pater habēs fi/
 liū naturalē qd eis pdicabat. Si em cog/
 uissent/ nūq; dñm gl̄te crucifixissent. j.
 Coz. ij. (Sed hec locutus sum vobis:
 vt cū venerit hora: eoz reminiscamini:
 qd ego dixi vob) z p̄ter in ea fide p̄s/
 statis. Est aut in hac pte morale docu/
 mentū. vt qui p̄pter deū parit̄ aut fati/
 gatur: si vult cōsolari/ cogitet illū pro qd
 parit̄. Unde Greg. ait in ij. moral. Cū
 in hac vita ea qd nolum̄ partimur: necel
 se est vt ad eum qd iniustū velle nō p̄t/
 studia nostre volūtāt; inclinem̄. Da/
 gna q̄ppe est cōsolatio in eo qd displicet
 qd illo ordināte erga nos agitur: cui non
 nisi iustū placet. Hec ille.

In vigilia Pentecostes.
 Textus euange. Joā. cap. xiiij.

Solligitis me manda/
 ta mea fuate. Et egoro
 gabo p̄zem z aliū para/
 clerū dabit vobis vt ma/
 neat vobiscū in eter nū: spiritū
 veritatis quem mūdus non po/
 test accipere: qd non videt eum:
 nec scit euz. Vos autē cognosce/
 tis eum: qd apud vos manebit:
 et in vobis erit. Non reliquam
 vos orphanos: ventiam ad vos.
 Adhuc modicū et mūdus iam
 me nō videt. Vos autē vide/
 bit; me: quia ego vīuo z vos vī/
 uetis. In illo die vos cognosce/
 tis quia ego i patre meo: z vos
 in me: et ego in vobis. Qui ha/
 bet mandata mea et seruat ea:
 ille est qui diligit me. Qui autē